

Протокол

№

гр. София, 18.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав, в публично заседание на 18.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Марияна Велева, като разгледа дело номер **13028** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК на поименно повикване в 14.30 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – С. Р. З., в качеството на родител и временен попечител на М. А. З., редовно призована, явява се лично и с адв. Д., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – кметът на [община], редовно призован, не изпраща процесуален представител.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА – А. Д. З., редовно призована, явява се лично.

СГП не прави искане за конституиране като страна и не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпила молба от [община], в която са представени писмени доказателства, изискани от съда.

АДВ. Д.: Не сме запознати с доказателствата, не сме получили препис от тях. Тъй като и в ЕПЕП не се вижда да са депозирани от [община], мислехме, че не са депозирали нищо. Моля да се запознаем с тях в днешното съдебно заседание.

А. З.: И аз не съм запознат с доказателствата.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВИ възможност на страните да се запознаят с постъпилите доказателства от [община].

АДВ. Д.: Да се приемат доказателствата.

А. З.: Да се приемат.

По доказателствата СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА по делото приложените доказателства от [община].

В предходно съдебно заседание са допуснати до разпит двама свидетели.

СЪДЪТ СНЕ САМОЛИЧНОСТТА на свидетеля: С. П. П., български гражданин. Неосъждан, без дела и родство със страните. Предупреден за наказателната отговорност, носена за лъжесвидетелстване по реда на чл. 290 от НК, обеща да каже истината.

Предостави на съда документ за самоличност за констатация, който му бе върнат.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ КЪМ РАЗПИТ на допуснатия свидетел при режим на довеждане С. П..

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Д. СВИДЕТЕЛЯТ ОТГОВОРИ:

С. Д. и М. З. познавам от 1999 г. от [населено място]. С моята съпруга се преместихме от С. в Дългопол и тогава се запознахме със С.. Тя забременя и на 6-и октомври се роди М.. С. беше женена за А., който е брат на моята съпруга. В момента родителите и попечители на М. работят в С.. Аз съм кръстник на М.. Имаше един момент, когато М. живя при А., но в някакъв момент се получи неразбирателство между тях и на 08.03.2017 г. А. ми прати есемес и каза: „Е. и си прибирай кръщелницата, аз повече с нея няма да се занимавам“. Седем години М. живя у нас в С.. До края на м. януари – 2024 г. тя беше у нас. М. я познавам от раждането ѝ. Тя е живяла в Дългопол до преместването ѝ в С.. В [населено място] дял живееха нейните прабаба и праядо. Никога не е живяла там. В седемте години, когато живееше у нас, имаше периоди, в които през лятото я пращаха на гости при прабаба ѝ в К. дял. Тя там изпадаше в изолация и като се върнеше трябваше по един - два месеца да се социализира. Там седеше само с баба си пред телевизора и като се върнеше обратно, беше доста трудно. В момента тя е затворена в това село с 200 души от две години. М. е с церебрална парализа и с инсулинова резистентност, беше на специален хранителен режим. В С. при баща ѝ това се нарушаваше. Носеше тайно сладки и това в крайна сметка доведе до повод да я изведе на разходка и да я заключи в дома си. М. докато беше въщи ходеше на рехабилитация, на лекар, извади си ТЕЛЖ, ходеше в „Нов български университет“, беше студентка там. След преместването в К. дял тя седи пред телевизора. Не ми е известно там да има социални центрове. Имаше момент, в който А. З. я беше взел при себе си, като майка му му помагаше М. да бъде обгрижвана, но майка му замина при баща си – праядото на М. в К. дял и на него му беше трудно да се справя сам. Прати я в дом за умствено изостанали. Ние възпрепятствахме това нещо и понеже той не можеше да се грижи за нея ѝ смени адреса и я отведе в К. дял, с оглед делото за попечителство.

АДВ. Д.: Нямам повече въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА А. З. СВИДЕТЕЛЯТ ОТГОВОРИ:

Имаше един период, в който бабата на М. беше пратена при праядо ѝ да се грижи за него. М. остана сама и си беше нормален човек. После, в един момент стана така, че М. отиде в дома на А.. Когато той я изгони, тя дойде с алкохолна зависимост у нас. Беше трудно да се справим. Тогава самият А. злоупотребяваше с алкохол и в този момент вероятно се е получило това нещо. Ако става въпрос за у нас колко пъти е злоупотребявала, когато се стигна до момента на развод, той имаше моменти, в които я дразнеше като говореше за някакви любовници и М. преживяваше всичко това. Първият път, в който се напи, беше в неговия дом и стигна до токсикологията. Имаше още един път, когато се напи в моя дом. Тогава беше говорила с баба си, понеже беше

видяла някаква мастика и баба и ѝ казвала да не ходи да я пие, но в крайна сметка се беше стигнало до напиване и пак стигна до токсикологията. Това не са случаи на самоубийства, както твърди А., а винаги са били случаи, в които М. се стреми да се самоуспокои чрез алкохол или някакви таблетки. От там стана зависима и това го има до ден днешен. Тези зависимости се проявяват към алкохол, към хапчета, по едно време пиеше сладка вода, безалкохолни напитки.

А. З.: Нямам други въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА СВИДЕТЕЛЯТ ОТГОВОРИ:

След като се разведоха С. остави апартамента на А. и плащаше кредита, без да живее в апартамента. М. живееше у нас, понеже когато се роди живееше с братовчедките си – моите дъщери в Дългопол, това ѝ беше позната среда. Майка ѝ живееше на друго място, защото не можеше да живее в този апартамент и всеки ден идваше у нас да я води на рехабилитации, по институции, в „Нов български университет“, имаше и асистент, който А. освободи. Аз съм ѝ кръстник, а кръстникът е нещо като баща за кръщелницата.

Свидетелят С. П. бе освободен и напусна залата.

СЪДЪТ С НЕ САМОЛИЧНОСТТА на свидетеля: П. Д. Т. - П., българска гражданка. Неосъждана, без дела със страните. Сестра на заинтересованата страна А. З.. Предупредена за наказателната отговорност, носена за лъжесвидетелстване по реда на чл. 290 от НК, обеща да каже истината. Предостави на съда документ за самоличност за констатация, който ѝ бе върнат.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ КЪМ РАЗПИТ на допуснатия свидетел при режим на довеждане.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Д. СВИДЕТЕЛКАТА ОТГОВОРИ:

Познавам М. от нейното раждане м. октомври - 1999 г. Познавам и нейните родители. Баща ѝ е мой брат, а майка ѝ е бившата ми снаха. Първоначално ние сме живели дълги години в една семейна къща, след това в [населено място], после се преместихме в [населено място]. Първо аз с моето семейство, после С. и А. - родителите на М.. М. първоначално живееше с майка си и баща си, но през м. март - 2017 г. се премести при нас – мен, мъжът ми и двете ми деца. От 2017 г. до 31.01.2024 г., до момента, в който баща ѝ дойде и я взе, и до този момент нямаме никаква връзка с нея, дори по телефон. Ако искаме да я видим сме възпрепятствани. М. докато живееше при нас имахме пълен поглед какво се случва с нея, тъй като и ние сме участвали в целия този процес. Тя завърши успешно училище. Тя е със специални потребности и всичко това изисква рехабилитации, които посещаваше, имаше и личен асистент. Посещаваше фитнес, включително беше студент в „Нов български университет“. Другото ѝ заболяване тежка инсулинова резистентност изискваше специални диети и грижи, които в този момент изцяло се поемаха от майка ѝ. Посещаваше пеене, имаше си психолог, тъй като при децата с увреждания се изискват по-специални грижи, за да може да комуникира с останалите хора. От момента, в който я взеха, всичко беше прекратено, беше освободен личният асистент, посещаваше център за хора с увреждания. Видимо за мен имаше влошаване на външния вид, напълня с 20 - 30 килограма. Имаше промяна във външния вид, това се дължи на липсата на стриктен режим. Имаше занемарен външен вид. Тя беше чувствителна към външния си вид, но поради невъзможността да я обслужват, беше подстригана косата ѝ, което ѝ се е отразило. Аз веднъж я посетих в център „С. Ф.“ в „Н. - Г“ – С. и външният ѝ вид беше като на малко дете – с неподдържани крака, къси панталони. Това беше, когато вече беше при баща си. През м. октомври - 2024 г. беше отведена в [населено място] дял, Област В., където връзката ни с нея беше почти ликвидирана, тъй като това

са 500 км. Няма личен телефон. При опит да я посетим м. февруари - 2025 г. с майка й С., след това срещу нас бяха заведени две дела за домашно насилие от страна на майка ми Г. и от страна на самата М. З., въпреки че тя не осъзнава действията си. Съдията в РС -Провадия допусна експертиза, като преди това има още две експертизи – едната във връзка с делото за домашно насилие от С. срещу А. и още една за поставянето на М. под запрещение. Тъй като все още беше минало делото само на първа инстанция и решението за поставяне на М. под запрещение не беше влязло в сила, затова се наложи през м. февруари – 2025 г. съдията да допусне нова експертиза, от която категорично се доказва, че М. не може да напише и подаде жалбата. Делото беше приключено в наша полза. Това доказва, че тя не осъзнава действията си, лесно манипулируема е. Засега само нейните близки могат да я накарат да подпише всичко, но това може да се случи и с външен човек. Докато М. живееше при нас, тя е момиче и за нея основно се грижеше майка й, като й приготвяше храна, ежедневните грижи за нея, воденето на фитнес с помощта на асистента, в университета. Брат ми също помагаше – идваше вечер, за да я изведе на разходка, особено през последните години почти всяка вечер я извеждаше и я връщаше. Обгрижването, като къпане, храна и хигиенни грижи, изцяло се извършваха от майка й. М. се премести при нас през 2017 г., тъй като между брат ми и снаха ми имаше конфликт и един ден брат ми се обади да я приберем. Ние я прибрахме, с нейно желание. След преместването на М. в К. дял, в малкото моменти, в които съм я виждала, тя се страхува да контактува с нас. Иначе има желание, но никога не са ме оставяли и за пет минути сама да бъде с нея, винаги е в присъствието или на баба й, или на баща й, които имат върху нея сериозно влияние, възпрепятствайки възможността ми аз да комуникирам свободно с нея. Включително, когато й занесем нещо, то се изхвърля от баща й – в него имало допинг, хормони. Ако й занесем кафе, то се изхвърля. Детето живее под стрес. Според мен няма достъп до социални услуги, но нямам доказателства за това. Аз преценявам от това, което виждам като външен вид. Имайки предвид, че живее в село от около 200 човека, правя сравнение с това, което е в С..

НА ВЪПРОСИ НА А. З. СВИДЕТЕЛКАТА ОТГОВОРИ:

М. напълня когато се появи тежката инсулинова резистентност. Това се случи около 2019 г., 2020 г., 2021 г. – когато беше при нас. В „Нов български университет“ паралелката е за хора със специални потребности. Това е един от малкото университети в С., в които има възможност да получат образование такива деца. Не зная защо докато е ходила в университета М. е била разстроена. Тя не е получавала нервни кризи. Детето е водено в „А.“, но аз не съм присъствала. Водеха я моят съпруг и С.. Аз я водех, защото тя има и ТЕЛК с определен процент инвалидност, не само в „А.“, но и при други специалисти, които е изискала ТЕЛК комисията.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА СВИДЕТЕЛКАТА ОТГОВОРИ:

Детето не е завършило университета. В момента, в който брат ми я отведе, тя прекрати. Не мога да си спомня дали завърши втори или трети курс. Майка й идваше всеки ден у нас, за да се грижи за М.. Имаше асистент, който помагаше. Майката работеше сутрин или след обяд и имаше възможност да отсъства от работа, тъй като не беше на трудов договор.

Свидетелката П. Т. бе освободена и напусна залата.

А. З.: Моля да изискаме справка от регистъра на „Пирогов“ – клиника по Токсикология, за да видим дали М. се е напивала от 2018 г. до 2023 г. включително.

АДВ. Д.: Възразявам срещу това искане. Няма връзка с предмета на делото. Заинтересованата страна е имала възможност да представи доказателства по делото досега.

СЪДЪТ НАМИРА доказателственото искане на заинтересованата страна за неотнормо по спора, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

НЕ УВАЖАВА искането за извършване на справка от клиника по „Токсикология“ в болница „Пирогов“.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други искания по доказателствата.

СЪДЪТ, като взе предвид становището на страните, счете делото за изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

АДВ. Д.: Моля да се уважи жалбата ни срещу мълчаливия отказ от страна на [община] за промяна на адресната регистрация на М. З., която е лице, поставено под пълно запрещение, с назначени временни попечители, като актът, с който се назначава временен попечител има окончателен характер и поражда незабавни действия, доколкото заявлението е подписано лично от М. З. и с оглед установяване на необходимост от попечители, въпросното волеизявление се явява нищожно и следователно постановеният мълчалив отказ следва да бъде отменен. В случай че съдът приеме, че Писмо с изх. № 94003577/04.11.2025 г. представлява изричен отказ на административния орган, то моля същият да бъде отменен като незаконосъобразен. Моля да ми бъдат присъдени сторените разноси по списък, който представям, както и моля за срок за писмени бележки.

СЪДЪТ, като взе предвид становището на страните, счете делото за изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА по делото представения списък с разноси от адв. Д..

А. З.: Поддържам всичко, което съм изложил в моето становище, както и казаното в това съдебно заседание. Моля да бъде разследвана промяната на адресната регистрация на М. З. в кметството на район „В. преди да излезе решението за попечителство на 8-и Брачен градски състав.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВЯ на жалбоподателя 7-дневен срок за представяне на писмени бележки.

СЪДЪТ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.15 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: